

VLNR SEBASTIEN DEWAELE, SAM LOUWYCK, CHIEL VANDE VYVERE, WIM WILLAERT

INTERVIEW GILLES COULIER EN WIM WILLAERT OVER

Cargo

Zeedrift op droog zaad of het onherroepelijke einde van een traditie. Gilles Coulier opent het filmfestival van Oostende met zijn langspeeldebuut CARGO over een uit elkaar vallende Oostendse vissersgemeenschap. “De situatie is zo tragisch dat het mooi wordt.”

— BJORN GABRIELS

“Wat Francis meemaakt, is Romeo en Julia”

— WIM WILLAERT

De drie broers Broucke staan op het punt zowel hun vader als hun vissersbedrijf te verliezen. De mannen onder elkaar redden het niet meer. Het leven glipt hen door de vingers. Na zijn geprezen korte films *Ijsland*, *Paroles* en *Mont Blanc* en de succesvolle televisiereeks *Bevergem* heeft Gilles Coulier nu zijn eerste lange film afgerond. “Het was een zoektocht”, geeft hij toe. “Korte films zijn een heel ander medium en je moet echt een nieuwe balans vinden.” Bij dat zoeken kon Coulier rekenen op heel wat getrouwen, zoals rots in de branding Wim Willaert, de acteur met wie hij voor elk project sinds zijn afstudeerfilm *Ijsland* heeft samengewerkt.

Zowel de visserij als de familie Broucke is een mannenwereld en beide lopen op hun einde.

GILLES COULIER Toen we er zes jaar geleden aan begonnen, was het voor mij meteen duidelijk dat CARGO een film moest worden over vaderschap en over drie broers in een disfunctionele familie. Het feit dat er geen vrouw bij zit, is eerder een gevolg dan een oorzaak. Elke keer als we een vrouw probeerden toe te voegen aan het scenario, reden we ons vast omdat de oplossing dan te dichtbij lag. Met een vrouw in het gezin zouden heel wat conflicten automatisch opgelost raken. Veel leeftijdsgenoten om mij heen krijgen nu kinderen. Ik ben zelf geen vader, maar stelde me wel de vraag wat het betekent om vader te zijn. Op welk moment in je leven ben je geen zoon meer, maar word je vader?

En dat alles in het Oostendse vissersmilieu.

G. COULIER Ik had al twee kortfilms (*Ijsland* en *Paroles*, nvdr) gedraaid in Oostende, dus ik heb wel een band met de stad. Op een keer belandde ik in de visserij. Dat milieu bleek perfect te passen bij de thematiek van CARGO, en vanaf toen heeft de film zichzelf geschreven. We hebben ook veel research gedaan bij de vissers, al wilden ze in het begin niet veel te maken hebben met een film over hen.

WIM WILLAERT Eigenlijk was ik de enige die geen vissersrol had, maar ik kon me wel iets voorstellen bij het feit niet mee aan boord te mogen. Ik ben geboren in Nieuwpoort, dus ik ken de vissers. Er was wel de moeilijkheid dat vissers weinig zeggen. En als ze dan iets zeggen, is dat gevuld met emoties die er eigenlijk niet duidelijk inzitten.

Jouw personage, de middelste broer Francis, vaart niet mee uit. Hij is een buitenbeentje en een zorgzame man.

W. WILLAERT Hij neemt de moederrol op zich.

En hij is homoseksueel.

W. WILLAERT Homo zijn in het milieu van notarissen en dokters is al niet gemakkelijk, dus wat moet het dan niet zijn in het vissersmilieu? Ook daar zijn er zeker homo's. Wat Francis meemaakt, is Romeo en Julia. Die romance, die ware liefde trok me ook echt aan in de rol. Hij is een homo, maar dat had evengoed anders kunnen zijn.

G. COULIER Francis is een homoseksueel die dat al zijn hele leven wegsteekt. Zijn tragiek voel je onmiddellijk, ook al weet je niet waar het vandaan komt.

Naast die verborgen romance richt CARGO zich ook op de sociaal-economische omstandigheden van de vissers.

W. WILLAERT In Oostende zijn er nog tien vissersboten en in Nieuwpoort nog twee. Het is echt een economische leegloop. De kaai waar we CARGO hebben opgenomen is ondertussen al afgebroken en er komen appartementen te staan. Dat is echt triestig.

G. COULIER In de film is ook het economische aspect een gevolg van de thematiek van de eindigheid. Je voelt het einde aankomen. De visserij heeft zoveel elementen waarmee we een potentieel conflict konden ontwikkelen. Ik ben echt een fan van films die inspelen op de economische realiteit, en toch wilde ik er ook romantiek in krijgen, door het personage van Wim en zijn relatie met Saïd.

Via die relatie komt Francis in aanraking met de illegaliteit, met vluchtelingen die naar Engeland willen. Zijn broers belanden dan weer in de criminaliteit.

G. COULIER Ik wilde nooit dat CARGO echt over criminaliteit zou gaan. Het moest een ontwikkeling zijn waarbij je als kijker het gevoel had dat er maar één oplossing is als je zo in de shit zit. De vissers hebben een liefde voor de zee en voor alles wat ze al die jaren gedaan hebben. Ze willen vechten tegen het einde van hun tradities. Ze hebben een heel koppige mentaliteit, en die wilde ik ook in de personages hebben. Als je ziet wat er in Oostende allemaal gebeurt, zijn we geen dingen aan het verzinnen.

Bovendien zijn ‘illegaal’ en ‘crimineel’ geen synoniemen van elkaar.

G. COULIER Vluchtelingen zijn inderdaad geen criminelen. Ik had CARGO kunnen eindigen met spannende muziek en de illegalen die uitbreken, maar dat wilde ik absoluut niet. Ik wilde dat Jean, het personage

“Op zee is alles simpel. Niet gemakkelijk, maar wel simpel”

— WIM WILLAERT

van Sam Louwyck, voelt dat hij iets verkeerd aan het doen is, en dat dat zo hard voor hem is. Eigenlijk neem je twee zaken die op zich goed zijn – de vluchtelingen willen naar Engeland en Jean wil zijn bedrijf redden – maar dat wordt plots iets slechts. Hetzelfde geldt voor Francis en Saïd: ze zien elkaar graag, maar ze kunnen hun relatie niet ontwikkelen omdat Saïd hier niet mag zijn, en dus willen ze naar ergens anders. Maar dat wordt dan plots illegaal. Ook de jongste broer William, die in het verleden fouten heeft gemaakt, handelt nu uit liefde.

De erfenis van het verleden blijkt zwaar te wegen, zowel bij de vader tegenover de drie broers als bij de volgende generatie, het zootje van Jean dat alles ziet gebeuren.

G. COULIER De film gaat over tradities en over wat doorsijpelt van de ene generatie naar de andere. Daarom vond ik het belangrijk dat het kind aanwezig is bij wat er gebeurt. Al was het in het scenario een beetje een kunstgreep om hem voor die scène aan boord van het schip te krijgen. Het feit dat hij ziet wat zijn vader doet, is een smet op hem. Hetzelfde gebeurt als je geboren wordt als zoon van een visser. Je krijgt een smet die je keuzes in de toekomst zullen beïnvloeden. Dat gebeurt trouwens met ons allemaal, of we nu visser zijn of niet.

W. WILLAERT Als de broers aan wal komen, zijn ze de onhandigheid zelve. Maar op zee is alles simpel. Niet gemakkelijk, maar wel simpel. Ze hebben een innerlijke drang naar de zee.

G. COULIER Daarom moesten we au fond niet uitleggen waarom Jeans zootje aan boord wil. Kinderen kijken op naar hun ouders en naar wat zij doen, en zeker bij de vissers ligt heel hun leven op zee.

De vissers hopen op zee hun toekomst te vinden, ook al behoort dat tot het verleden. Ook de vluchtelingen kijken vanuit Oostende hoopvol naar zee, maar hebben eigenlijk nauwelijks een toekomst.

G. COULIER Exact, aan de overkant zal hun situatie niet veel verschillen van de omstandigheden waarin ze hier moeten leven. Toch heb ik geprobeerd aan deze donkere dramafilm een sprankeltje hoop toe te voegen, in de liefdesrelatie en in de vader-zoonrelatie.

Oostende, 4 augustus 2017

WIM WILLAERT, SAM LOUWYCK, GILLES COULIER EN SEBASTIEN DEWAELE. SETFOTO © KRIS DEWITTE

